

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.22.131/2012/4.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
Polgári, Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium
I. fokú Szakág

2013 -02- 12

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőládában / e-mailen / faxon

Példány:

Melléklet

Ügyszám:

25 P.23.317/2012/5

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Gyepes Péter Ügyvédi Iroda ( ) ügyintéző: dr. ( ) ügyvéd) által képviselt Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzata (1043 Budapest, István út 14.) felperesnek, Digital Future Elektronikus Kiadó Kft. ( ) I. rendű, a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda ( ) ügyintéző: dr. Baltay Levente ügyvéd) és az Erdey Péter Ügyvédi Iroda ( ) ügyintéző: dr. Erdey Péter ügyvéd) által képviselt Napi Budapest Online Szerkesztősége ( ) II. rendű alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Budapest Környéki Törvényszék 2012. augusztus 16. napján meghozott, 25.P.23.317/2012/5. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 45.000 (Negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy a II. rendű alperes által szerkesztett és az I. rendű alperes által kiadott „Napi Budapest Online” elnevezésű, a www.napibudapest.hu webcímen elérhető online internetes sajtótermékben 2012. július 2. napján 21:18-kor megjelent „A zsidó egyházközösség tiltakozik „Holokauszt-tagadó” díszpolgár Újpesten” című cikkel azonos helyen a webhely fő oldalán, valamint a weboldalon külön linken, azonos betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt és tartsa a www.napibudapest.hu honlapján

addig, amíg a sérelmezett közlemény a www.napibudapest.hu honlapon elérhető: „Helyreigazítás: A Napi Budapest Online internetes hírportál (Internetes hírportálunk) valótlanul állította, hogy az újpesti fideszes városvezetés gesztust tett a szélsőjobbaldali politikának Erkel Tibor díszpolgárrá választása okán. A valóság ezzel szemben az, hogy a nevezett díszpolgárt önkormányzati rendeletben meghatározott módon, a leírt szabályokat betartva, társadalmi támogatottsággal, demokratikusan választották meg címére.”

Kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt eljárási illetéket, valamint a felperes részére 15 napon belül 38.100 forint perköltséget ügyvédi munkadíjként.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. §-át, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 1. pontját, 7. pontját, 12. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) bekezdését, a PK 12. számú állásfoglalás II. pontját.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a felperes által sérelmezett közlés tényállítás, ezért nem fogadta el az alperes véleménynyilvánításra hivatkozó védekezését. A cikk egész tartalmát tekintve megállapította, hogy az írás első és második bekezdésének első két mondata és a sérelmezett mondat egymással összetartozó részt alkot, függetlenül attól, hogy a keresettel érintett szövegrész külön mondatként szerepel. A szövegkörnyezettel együtt értelmezve a felperes által sérelmezett közlést, egyértelműen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a mondat a tényállítás körébe tartozik.

Kifejtette, hogy az alperes az őt terhelő bizonyításnak nem tett eleget, és a sérelmezett tényállítások valósága ilyen módon nem volt igazolt, ezért a helyreigazítási igény alapos. Ezzel szemben a felperes azt bizonyította, hogy Erkel Tibor részére a díszpolgári cím adományozása, az önkormányzat kitüntetésekről és elismerő címekről szóló szabályzata alapján történt, ezért a kereset szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött a perköltségről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a II. rendű alperes nyújtott be fellebbezést. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévedett abban, hogy a sérelmezett közlést tényállításnak és nem véleménynek minősítette. Amennyiben az elsőfokú bíróság valóban a PK 12. számú állásfoglalás szerint járt volna el, az ítéletben foglaltakhoz képest ellenkező következtetésre kellett volna jutnia.

A sérelmezett mondatot tartalmazó cikk a kerületi önkormányzat díszpolgárainak megválasztásáról szólt. Egyrészt érintette az eljárás lefolytatását és eredményét, másrészt kommentálta a történeteket és ehhez csípős véleményt fűzött. Ilyen értelemben a cikk tartalmazott ugyan tényállításokat, azonban az írás lényege nem a tények közlése, hanem a hozzájuk fűzött kommentár, vélemény, reakció ismertetése. Ez alapján megállapítható, hogy az egyházközség képviselőjének sincs jó véleménye az önkormányzat döntéséről, és ehhez képest a szerző véleménye még hangsúlyosabb, amikor lesújtó álláspontját a per tárgyává tett mondatba sűrítette. Ez a vélemény kizárólag az említett személyt, nem pedig a

lefolytatott eljárást minősítette. A helyreigazító közlemény szövege ellentmondásos, mivel a kifogásolt közlés nem a helyreigazításban kért állítás tagadása. A cikk tényként kezelte az önkormányzat díszpolgárává választás eljárásának törvényes voltát, az ezzel kapcsolatos állítások egyikét sem tagadta. Amennyiben a cikk az eljárás törvényességét kérdőjelezné meg, nem is volna értelme a döntés tartalmával kapcsolatos politikai vélemény kifejtésének, akkor maga a törvénytelenység volna az, ami az újságíró tollhegyére kívánkozna.

Kitért arra is, hogy az önkormányzat és annak képviselője, a polgármester közszereplő. A közszereplőkkel szembeni kritikának a határai pedig még szélesebbek, mint az átlagemberrel szemben megfogalmazott vélemények, mert a közszereplők tevékenységét érintő politikai véleménynyilvánítás szabadsága a demokrácia sarkköve.

A II. rendű alperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta.

A jogvita elbírálására irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítás valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Az eljáró bíróságnak a sajtó-helyreigazítási igény megítélésakor alapvetően a felperes által érvényesített eredeti kérelemben és a keresetben meghatározott helyreigazító szövegből kell kiindulnia. A jelen esetben a felperes a jogszabályhoz igazodva a való tények közlését is kérte.

A felperes alapvetően azt kifogásolta, hogy az alperes azt a közlést tette, mely szerint a felperesi önkormányzat a díszpolgárrá választással összefüggésben gesztust tett a szélsőjobboldali politikának. Ezzel szembeállította valóságként azt, hogy a díszpolgárrá választás a helyi önkormányzati rendeletben foglaltaknak megfelelően történt. A másodfokú bíróság elsősorban arra mutat rá, hogy egy gesztus tétele, illetve egy meghatározott rend szerinti eljárás nem egymásnak ellentmondó, és egymást kizáró közlések. A cikkből következő és a felperes által előadott tényállítás alapján az ügy megítélése szempontjából lényeges tény volt az, hogy egyik oldalról a felperes díszpolgári címet adományozott, míg a másik oldalról Erkel Tibor ezt az elismerést megkapta. Az alperesi írás nem tette vitássá, hogy a kerületi elismerő cím adományozása az önkormányzati rendeletben meghatározottak szerint történt, és annak odaítélésében társadalmi szervezetek ajánlásai is szerepet játszottak. Az alperes a díszpolgári cím adományozását alapvetően a kitüntetett személyét illetően tette kritika tárgyává, egy bizonyos korábbi esemény középpontba állításával. Ezzel összefüggésben pedig magát a díszpolgári cím adományozását egy gesztussal azonosította. A szóhasználat a hivatalos rend szerint adományozott cím odaítélésének minősítését jelentette, ugyanis egy gesztus más személy felé irányuló és e másik személy pozitív értékelését kiváltani igyekvő cselekmény. Egy cselekvésnek a megfogalmazás szintjén gesztussá avatása során nem magán a cselekményen, hanem annak mögöttes motivációján van a hangsúly. A külső szemlélő által a díszpolgári cím adományozásának tényében a

szélsőjobboldali politikának tett gesztust látni, az odaítélés indokának megítélését, véleményezését jelenti. A vélemény helyességének vizsgálata nem lehet az eljáró bíróságok feladata, mert a vélemény alkotmányos védelme magában foglalja mindenféle álláspont kifejtésének szabadságát.

Az alperesi írás a minősítésének indokát, a díjazott holokauszt-tagadásának felvetésével adta. E tekintetben azonban kizárólag az érintett, Erkel Tibor léphet fel esetlegesen jogvédelemmel.

Tekintettel arra, hogy valótlan tényállítás nem volt a II. rendű alperes terhére róható, ezért az elsőfokú bíróság helytelenül kötelezte a II. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

A Pp. 343. § (1) bekezdése alapján, sajtó-helyreigazításra a perben álló felek közül kizárólag a II. rendű alperesi szerkesztőség lett volna kötelezhető, az I. rendű alperesi gazdasági társaság nem, utóbbi kizárólag a perköltség megfizetésére kötelezhető eredményes perlés esetén. Tekintettel arra, hogy a felperes keresetében mindkét alperest perköltség megfizetésére kérte kötelezni, ezért az I. rendű alperessel szemben a másodfokú bíróság permegszüntetési okot nem látott, ezért mindkét alperes tekintetében elutasította a felperesi keresetet.

A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a felperes köteles viselni a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I. és II. rendű alperesek perköltségét. A másodfokú perköltség az alperesi jogi képviselők 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíja.

A felperes illetékmentessége miatt az I. és II. rendű alperesi fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint.

Budapest, 2013. január 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül
tisztviselő

